

De af tilsynet trufne afgørelser kan indbringes for indenrigsministeren, forsåvidt angår overtrædelse af bestemmelser fastsat af fiskeriministeren i henhold til § 12, stk. 2, dog for denne.

Der følger derefter nærmere regler om, hvordan tilsynet udøves.

I § 17 bestemmes, at sundhedskommissionen efter indhentet erklæring fra embedslægen eller vedkommende kommunalt ansatte dyrlæge kan *forbyde salg af varer, som ikke skønnes at opfylde kravene i § 2*. Samme myndighed kan indenrigsministeren tillægge den, hvem han har overdraget tilsynet.

Beslutning om forbud mod salg skal straks meddeles den, i hvis besiddelse varen er, med tilkendegivelse af, at sagen kan indbringes til afgørelse af indenrigsministeren. Sådant indbringelse må ske inden 14 dage efter, at tilkendegivelsen er meddelt vedkommende, og fritager ikke den pågældende for at efterkomme forbudet.

Videre foreskrives det i § 18, at hvis en virksomhed underkastes en *særlig kontrol*, skal denne virksomhed *betale udgiften* herved efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse. Udgiften ved det tilsyn, som sundhedskommissionen fører, betales af vedkommende kommunale kasse. De øvrige udgifter ved tilsynet betales af statskassen, forsåvidt ikke andet følger af særlig lovgivning.

§ 21 bemyndiger indenrigsministeren til at foreskrive nærmere regler for, under hvilken form virksomheder, der tilvirker eller forhandler levnedsmidler, må *omtale, at virksomheden er under det offentliges kontrol eller tilsyn* eller er indehaver af en af det offentlige meddelt autorisation. Forsåvidt angår de i § 1, stk. 4, omhandlede områder foreskrives reglerne af landbrugs-, henholdsvis fiskeriministeren.

IV. Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m. m. (§§ 22—24).

Af bestemmelserne i dette afsnit skal kun anføres ikrafttrædelsesdatoen: 1. januar 1950.